

ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ

I.P.

Μ.Η.Κ.

Ἡ πρώτη ἐν Μυτιλήνῃ
ἐκδοθεῖσα ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Υπεύθυνος Συντάκτης Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΑΡΙΘ. 103.

Ἡ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΜΟΝΟΝ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τὴν πόλιν Μυτιλήνῃ γρ. 25
» τὸ ἑσωτερικὸν τῆς νήσου» 30
» τὸ κρᾶτος " 40
» ἑξωτερικὸν φρ. χρ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὁδὸς Μπαρ Φανάρ
Παρά τὸ Παρθεναιωγειον.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶναι
ἐντυπος, φέροι δὲ τὴν ἰδιόχειρον
ὑπογραφήν τοῦ συντάκτου.

Κατάστασις ἀνθοῦσα
καὶ γλυκοκυματοῦσα.

- Χ. Τί καινούργια, βρὲ Μαρούλη;
Μ. Μεροφάγι, μεροδούλι,
γιά τὴν ὄρεξη καμπόσα,
τσιμουδιά πιά γιά τὴ γλώσσα,
σκοτωμὸς γιά τὴ δεκάρα,
τοιχοκόλλημα κι' ἀντάρα,
ἥλιος παιδαμὸς καὶ ζέστα
καὶ . . . τὰ ρέστα.

ΛΟΙΠΟΝ

Τὸ ἀνά χειρας ὑπ' ἀριθμὸν 103 φύλλον
εἶναι τὸ τελευταῖον ποῦ ἔχει τὸν τίτλον
«Μυτιληνιός».

- Χ. Καὶ πολιτικὰ δὲν ἔχει;
Μ. Ντρίτα ἢ δουλειὰ μας τρέχει.
Πᾶν καὶ πᾶν οἱ Μαλισσόροι,
κ' οἱ Μιρδῖται πάθαν κάτι,
καὶ δὲν ἔμειναν στὰ ὄρη
πάρεξ ποντικοὶ καὶ γάτοι.

ΘΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

ἢ συνήθης θερινὴ διακοπὴ καὶ μετ' αὐτὴν ἀ-
μεσιῶς θὰ ἐμφανισθῇ τὸ φύλλον μας ὑπὸ τὸν
τίτλον «ΣΚΡΙΠ».

- Χ. Κ' ἢ Αὐστρία δὲν ἀσχάλλει;
κ' ἢ Ρωσία δὲν κινεῖται;

- Μ. Ἔνας κάνει τὸν ἀπτάλη,
ἄλλος τὸ λαλὸ μιμᾶται,
κι' ὄλοι χασμουριούνται, κλέφτη,
καὶ καθεὶς στὸν ὕπνο πέφτει
καὶ τὸν παίρνει σὰν πετμέζι
Ζέστα, βρὲ παιδί . . . δὲν παίζεις.

ΑΡΙΘΜΟΣ 103

εἶναι ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀνά χειρας τελευταίου
φύλλου τοῦ «Μυτιληνιοῦ».

Ὅλα εἶναι ἀνθηρὰ,
καὶ παντοῦ Θεοῦ χαρὰ,
βρέχει λίρες μὲ τὸ μῦδι,
ἢ μιζέρια παίρνει πόδι,
κι' ὁ λαὸς τῶν Μαλισσόρων
τὴν συγγνώμην ἐξαιτεῖται
κι' ὁμαλῶς διευθετεῖται
κάθε ζήτημα συνόρων.

ΑΡΙΘΜΟΣ 104

θὰ ἦναι ὁ ἀριθμὸς τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ
«Σκρίπ», ποῦ θὰ ἐμφανισθῇ μετὰ δύο μῆνας.

Κάθ' ἐχθρὸς μας θὰ τὴν πάθη
καὶ θὰ μπῆ μὲς τὸ καλάδι,
θὰ τὸν εὐρ' ἢ Θεῖα Δίκη,
θὰ τὸν φάη τὸ σκουλήρι,
ριπιτὶ θὰ τὸν δουλέψη,
θὰ χτικιάση, θὰ λιγνέψη,
καὶ θὰ γείνη σὰν τὸν τσίρο....

- Χ. Λέγε κι' ἄλλα μὴ σὲ δείρω....

Ο ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ

Ο περιοδεύων της « Αρμονίας προς άγραν ... τξίφων.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Εκ του Άδου, τῆ 8 Ιουνίου 1911

Κύριε Συντάκτη,

Θ' απορησατε βαθύως διότι ες γράφω από τον Άδην. Πως εύρισθην ιδω; Λοιπόν μ' έπλάκωσε πραγματικώς το αυτοκίνητον; Ηα την αλήθειαν κ. συντάκτη, δέν γνωρίζω. Τούσκις όμως αναγράφω ύπό του τύπου καί έδεδώκωθη ο θάνατός μου, ώστε επίσταυσα κ' έγώ εις αυτόν. Έίν' έχετε πίστιν ως κόκκον σινάπης, λέγει ο Χριστός, καί πιστεύσατε π. χ. ότι το έρας δύναται να κινηθῆ έάν κινηθῆ πραγματικώς. Κ' έγώ λοιπόν μόλις επίσταυσα ότι άπεθανα, εύρίθην μετά πάντε λεπτά εις τά κταχθόνια, δέν ένθυμούμαι πάλιν πός.

Εύθως ως έπίτησα τους 4 ποδας μου επί του έδάφους των στεκαγυδών, ο Άγιος Πέτρος έμπεσθη να διατάξη να με ζέψουν εις σοβίαν καί κολοσσαίον μαγγανοπηγάδον, προς τιμωρίαν..... Επει ένίνα άριστή σοβίδα ερίδος μεταξύ του σοβαρού τύπου. Αλλά τι έπίτακα έγώ, παρακαλώ; Καί επί τῆ ύποθέσει ότι κατεπλάκωθην, ακτεπλαώθη ένθ' έτρογα ήσυχως το προύλλι μου, χωρίς να ρίψω σθεναρόν βλέμμα εις την κουζίαν κανενός δημοστάρχου. Λοιπόν καί εις τον Άδη συμβαίνουιν άδικίαι; Οίμοι! καί να εν εύρίσκω κενίνα δικηγόρον να αναφερθώ.... Έδάχνασα τα γέλα μου, άγκυθόν θλιβερός, καί άπερρίσασα να εγκαρτερήσω της τιμωρίαν μου καί ύπομονῆς καί έλπίδας. Ποίος ζεύρει,

είπα κατ' έμαυτόν. "Όταν ποτέ γνωσθῆ ή βάσανος που ύφίσταμαι ίσως μ' έβζ μ π λ α ν γ ν ι σ θ ῆ γ κ α ἰ π ο ι ο ς γ κ α ἰ α ν α φ ε ρ θ ῆ α ρ μ ο δ ῖ ω ς γ κ α ἰ α μ π ο ν τ ε λ ε σ μ α ν τ ι κ ῶ ς.

Σήμερον τό πρωί, ώραν 2 μεταμεσονύχτιον, ένθ' έξετέλουν τον χιλιοστόν έξακοσιοτόν έβδομον γύρον του μαγγανοπηγάδου, να σου καί παρουτιζέται ο Άγιος Πέτρος ένώπιόν μου, με άπολυει της τιμωρίας μου καί μου λέγει: « Έπάγε να χαρῆς εις την βασικήν. ή ποιή σου συνετελέσθη. Το αυτοκίνητον εκάθη».

"Ηνοιξα τους όφθαλμούς μου ύπερμέτρως, άποσθλωμένος Καί ένθ' έγρύλλιζα σκιρτών περίξ του Άγ. Πέτρου να εκφράσω την χαράν μου, άνύψουν προς αυτόν το ρύγχος μου άνοιγα κλείων τους ρώθωνας, να φανερώσω την καταλαβούσάν με έκπληξιν. Τέλος έξήγαγον φοβέρον άγκυθιόν, από τον όποιον άντήχησαν του Άδου αί στοχί, καί ώρησθη εκκλιζών, άκράτητος εκ χαρῆς προς την έλευθερίαν.

— Λοιπόν εκάθη!..... έσκέσθη καταβροχθίζων τους λευκούς άπροδέλους της κοιλίδου του κλιθιωνός. Λοιπόν εκάθη!... Μογθηρόν αυτοκίνητον!... ή μόνη αλήθης αίτία της ερίδος... "Ω εύτυχία!... "Ω θεία Δίκη!... Έχε άντρεμας ντόρω, γκύριε" διγ κ η γ ό ρ ε. δέν θα λάθης τον κόπον να γράψης αναφοράς.

Εις έν σημείον έφιστώ μόνον την προσοχήν σας, κύριε συντάκτη. Να μη νομισθῆ προς Θεού ότι κάποιος άπ' τους συντρόφους μου εκδικούμενος δῆθεν τον θάνατόν μου, ένέπρησε το αυτοκίνητον. Διότι τότε νέα έρις θα έγερθῆ μεταξύ του τύπου καί νέα τιμωρία με περιμένει. Κατά τους πιθανωτέρους ύπολογισμούς το αυτοκίνητον ήτοκτόνησαν ένεκα της... ζέ σ τ η ς καί ουδέν πλέον. Αύτή πιστεύω να είναι καί ή γνώμη των χορονογράφων σας εκεί επάνω.

Μή έχων επί του προαντος έτερον να σας γράψω παρακαλώ να δεχθῆτε τους άγκυθιμούς μου.

Ο όνος ... της ερίδος.

(Η ευτυχής σαχανταπεντάρα).

— Αφησα, καλέ, το χέρι μου καί θα το πω τῆ μαράκα μου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ειδοποιούμεν τους κ. κ. συνδρομητάς του «Μυτιληνίου» ότι ο κύριος Κωνσταντίνος Πατοέλλης θα περιοδεύση εις τό άσωτερικόν της νήσου προς είσπραξιν συνδρομών του φύλλου μας. Παρακαλούμεν αυτούς όπως τῆ παράσχουν πάσαν τῆν δυνατήν ύποστήριξιν δια να δυνηθώμεν να άνταπεξέλθωμεν εις τά βαρέα έξοδα, εις α θα μάς υποβάλῃ ή επί θύραις μεταρρύθμισις του φύλλου μας.

Ο ΜΥΤΙΛΗΝΙΟΣ

Αυτοκινήτου εμπρησμός (:) και άμαξών απελπισμός.

Τ' έχουν τ' άμαξια, ρέ παιδιά, και στέκουν βουρκωμένα ;
Μήν άνεμος τὰ πολεμᾶ, μήνε βροχή τὰ δέρνει ;
Μήτ' άνεμος τὰ πολεμᾶ, μήτε βροχή τὰ δέρνει,
παρὲ μιά λόπη τὰ τρᾶβᾶ, κ' ένας καύμος τὰ παίρνει,
ποὺ κάηκε τὸ ταίρι τους, ποὺ ἤρθ' ἀπὸ τὰ ξένα,
καὶ τ' ἄφησ' ἔτσι ὄρφανὰ καὶ πολυτικραμένα.

ΩΣΤΕ

ὁ καθείς β' λέπει ὅτι τὸ «Σκρίπ» εἶναι συνέ-
χεια τοῦ «Μυτιληνιοῦ» καὶ οὐδὲν πλεόν.

Τὴν Τρίτην ἡμερῶματα, στῆς δυὸ ἀπ' τὰ μεσάνυχτα
μοῖρα σφιχτὴ ξαγρόπνας κ' εἶχε τὰ τὰ μάτια' ὀρθάνοιχτα,
κ' ἦταν σαίτας συμφορᾶς καὶ δυστυχίας βόλια,
καμπάνες γαργαλιζανε κ' ἀκούστημαν πιστόλια,
καὶ τρέξαν ὅλοι βιαστικοὶ καὶ εἶδαν τ' αὐτοκίνητο
μῖσα σὲ φλόγας ἀσπλαχνὰς ποὺ καίονταν ἀκίνητο.

ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ

Οἱ συνδρομηταὶ τοῦ «Μυτιληνιοῦ» θὰ ἐξα-
κολουθοῦν νὰ λαμβάνουν τὸ «Σκρίπ» ἄνευ
οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως, διότι **Η ΣΥΝΔΡΟ-**
ΜΗ ΘΑ ΜΕΝΗ Η ΙΔΙΑ.

Μὰ ποῦς, ὦ Μοῖρα, κτ' γιατί τὸ φαῦμ' αὐτὸ ἐγένη,
καὶ ποῦς ἡ βάρδια νὰ καὶ ἐκόνταφα κ' ἐκείνη ;

ΔΗΛΩΔΗ

Διὰ τὴν πόλιν Μυτιλήνην	Γρόσια	25
Διὰ τὰ χωρία τῆς Νήσου	»	30
Διὰ τὸ Κράτος - ἔξω τῆς Νήσου	»	40
Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν	Φράγκα	10

Κανὼς δὲ ξέροι τίποτα... κανὼς μιλιὰ δὲ βγάξει.....
Μὰ τότε πλάι' ὁ τενεκὸς τί γυροῦσε τὸ γκάκι ;
Ποῦ τὸν κουβάλησαν ἐκεῖ καταραμένο χέρι ;
Μυστήριον, ποὺ μὰ τὸ ναὶ μόν' ὁ Θεὸς τὸ ξέρει.

ΤΕΡΑ

Γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Τί θὰ ἦναι τὸ
«Σκρίπ» καί: Κατὰ τί θὰ διαφέρῃ τοῦ
«Μυτιληνιοῦ».

Ὅλοι περίεργοι ρωτοῦν..... τί νάναι ἀπ' τὰ τρία :
ἀποκρίμα, κωμῶμα, ἢ τὴν ἀδικασίαν ;

ΤΟ "ΣΚΡΙΠ"

θὰ ἦναι, καθὼς εἶπαμεν, συνέχεια τοῦ «Μυ-
τιληνιοῦ» καὶ θὰ ἔχη ὅσον καὶ αὐτὸς σχῆμα.

-#-

ΑΛΛ' ΟΜΩΣ

ΠΡΩΤΟΝ. Θὰ τυπώνεται μὲ μικρότερα τυ-
πογραφικὰ στοιχεῖα, ὥστε νὰ χωρῇ περισσο-
τέραν ὕλην.

Ἐν τούτοις κατὰ τὸ παρὸν ἐπικρατοῦν δυὸ γνώμαι
ποὺ καὶ τῆς δυὸ μετὰ πολλῆς ὀρέξεως τῆς τρώμε'
ἢ μὴ λέει' πὼς ἡ φωτιὰ ὡς ἐγγιστα καὶ δῆπου
ἀπ' τὰς δίδιας κόρωσε τὰς φλογεράς τοῦ τύπου'
ἢ ἄλλη πάλιν, βρὲ παιδιά, φωνὴν ὕψοι Πινδάρου
πὼς κρύπτετ' ἐδῶ δάκτυλος αἰτανικὸς γαδάρου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γελοιογραφίας θὰ ἔχη τοῦλάχιστον τρεῖς γε-
νικῶ ἑνδιαφέροντος καὶ λεπτῆς τέχνης, ἐγ-
κατεσπαρμένας μεταξὺ τοῦ κειμένου μὲ κα-
λαισθησίαν.

-#-

ΤΡΙΤΟΝ

Θὰ γράφουν εἰς τὸ «Σκρίπ» καὶ ἄλλοι δόκι-
μοι σατυρικοὶ κάλαμοι, οἱ ὅποιοι καὶ θὰ αὐ-
ξάνουν μετὰ τοῦ προὑπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων
τοῦ φύλλου.

-#-

ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ὁ χάρτης θὰ ἦναι ἐκλεκτός, οὕτως ὥστε ἡ
σειρὰ τῶν φύλλων ἑνὸς ἔτους νὰ ἀποτελῇ δε-
νομένη ἓνα ὠραῖον τόμον.

-#-

ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἀπὸ τὸ «Σκρίπ» θ' ἀποκλείεται πᾶσα σά-
τυρα τείνουσα εἰς τὴν διαπόμπεισιν τοῦ ἰδιω-
τικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ βίου.

Ἐγὼ πιστεύω καὶ τῆς δυὸ. Καὶ γὰρ νὰ κλείσ' ἡ ρίμα,
γκαζώνω πιά τῆς ἔννοιᾶς μου καὶ παρατῶ τῇ λίμα.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Κατὰ τὴν ἐκ Μυτιλήνης ἀπουσίαν μας, πᾶ-
σαν πληροφορίαν

Αυτοκινήτου εμπρησμός (:) και άμαξών απελπισμός.

Τ' έχουν τ' άμαξια, ρέ παιδιά, και στέκουν βουρκωμένα ;
Μην άνεμος τὰ πολεμᾶ, μήνε βροχή τὰ δέρνει ;
Μήτ' άνεμος τὰ πολεμᾶ, μήτε βροχή τὰ δέρνει,
παρὰ μιὰ λύπη τὰ τριβᾶ, κ' ένας καθιδός τὰ παίρνει,
πού κάηκε τὸ ταίρι τους, πού ήρθ' από τὰ ξένα,
και τ' άφησ' έτσι όρφανά και πολυπικραμένα.

ΩΣΤΕ

ό καθείς βλέπει ότι τὸ «Σκρίπ» είναι συνέ-
χεια τοῦ «Μυτιληνιοῦ» και οὐδέν πλέον.

Τὴν Τρίτη ξημερώματα, στῆς δυὸ ἀπ' τὰ μεσάνυχτα
μοῖρα σφιχτὴ ξαγρύπνας κ' εἶχε τὰ τὰ μάτια' όρθάνοιχτα,
κ' ήταν σαίτες συμφοράς και δυστυχίας βόλια,
καμπάνες γυργοπαίξανε κι' ακούστηκαν πιστόλια,
και ερέξαν όλοι βιαστικοί και εἶδαν τ' αυτοκίνητο
μέσα σὲ φλόγες άσπλαχνες πού καίουνταν ακίνητο.

ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ

Οἱ συνδρομηταὶ τοῦ «Μυτιληνιοῦ» θὰ εξα-
καλουθοῦν νὰ λαμβάνουν τὸ «Σκρίπ» άνευ
αυδεμιάς επιβαρύνσεως, διότι **Η ΣΥΝΔΡΟ-
ΜΗ ΘΑ ΜΕΝΗ Η ΙΔΙΑ.**

Μὰ πῶς, ὦ Μοῖρα, και γιατί τὸ θαῦμ' αὐτὸ εγένεη,
και πῶς ἡ βάρδια νὰ καῆ εκόντεψε κ' εκείνη ;

ΔΗΛΑΔΗ

Διὰ τὴν πόλιν Μυτιλήνην	Γρόσια	25
Διὰ τὰ χωρία τῆς Νήσου	»	30
Διὰ τὸ Κράτος - έξω τῆς Νήσου	»	40
Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν	Φράγκα	10

Κανείς δὲ ξέρει τίποτα.... κανείς μιλιὰ δὲ βγάξει.....
Μὰ τότε πλάι' δ' τσεκὲς τί γύρευε τὸ γκάτζι ;
Ποῖς τὸν κουβάλησεν ἐκεῖ καταραμένο χέρι ;
Μυστηριον, πού μὰ τὸ ναί μόν' ό Θεός τὸ ξέρει.

ΤΩΡΑ

Γενᾶται τὸ ερώτημα: Τί θὰ ἦναι τὸ
«Σκρίπ» και: Κατὰ τί θὰ διαφέρῃ τοῦ
«Μυτιληνιοῦ».

Όλοι περίεργοι ρωτοῦν..... τί νᾶναι ἀπ' τὰ τρία :
Δυστυχία, κακοτύχημα, ἡ τέχ' αυτοκτονία ;
αυτοῖς τὰ στόματα και λύθησαν οἱ γλώσσες
μέ αποθέσει πῶτες δᾶ, και εβασίεις τόσες.

ΤΟ "ΣΚΡΙΠ"

θὰ ἦναι, καθὼς εἶπαμεν, συνέχεια τοῦ «Μυ-
τιληνιοῦ» και θὰ ἔχη ὅσον και αὐτὸς σχῆμα:

ΠΛΛ' ΟΜΩΣ

ΠΡΩΤΟΝ. Θὰ τυπώνεται με μικρότερα τυ-
πογραφικὰ στοιχεῖα, ὥστε νὰ χωρῆ περισσο-
τέραν ὕλην.

Εν τούτοις κατὰ τὸ παρὸν επικρατοῦν δυὸ γνώμαι
πού και τῆς δυὸ μετὰ πολλῆς όρέξεως τῆς τρώμε'
ἡ μιὰ λέει' πῶς ἡ φωτιά ὡς ἔγγιστα και δήπου
ἀπ' τὰς δίδας κόρωσε τὰς φλογεράς τοῦ τύπου'
ἡ ἄλλη πάλιν, βρε παιδιά, φωνῆν ὕφοι Πινδάρου
πῶς κρύπτει' ἐδῶ δέκυτλος σκιτανικός γαδάρου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γελοιογραφίας θὰ ἔχη τοῦλάχιστον τρεῖς γε-
νικῶ ενδιαφέροντος και λεπτῆς τέχνης, ἐγ-
κατεσπαρμένας μεταξὺ τοῦ κειμένου με κα-
λαισθησίαν.

ΤΡΙΤΟΝ

Θὰ γράφουν εἰς τὸ «Σκρίπ» και ἄλλοι δόκι-
μοι σατυρικοὶ κάλαμοι, οἱ ὁποῖοι και θὰ αὐ-
ξάνουν μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν εξόδων
τοῦ φύλλου.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ὁ χάρτης θὰ ἦναι ἐκλεκτός, οὔτως ὥστε ἡ
σειρὰ τῶν φύλλων ἐνὸς ἔτους νὰ ἀποτελῆ δε-
νομένη ἓνα ὠραῖον τόμον.

ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἄπο τὸ «Σκρίπ» θ' αποκλείεται πᾶσα σα-
τυρα τείνουσα εἰς τὴν διαπάμπευσιν τοῦ ιδιω-
τικοῦ και οἰκογενειακοῦ βίου.

Εγὼ πιστεύω και τῆς δυὸ. Και γὰ νὰ κλείσ' ἡ ρίμα,
γκαζώνω πικ τῆς ἔνοις μου και παραιτῶ τῆ λίμα.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Κατὰ τὴν ἐκ Μυτιλήνης ἀπουσίαν μας, πᾶ-
σαν πληροφορίαν περὶ «Σκρίπ», δύναται ὁ
βουλόμενος νὰ λάβῃ, παρὰ τοῦ φίλου μας
Νικολάου Πασσαλῆ